

Kui liturgist oleks olnud veidi julgem, oleks ta muutnud tänase lugemiste järjekorda. Siis oleksime kuulnud esimest lugemist pärast evangeeliumi. Tõepoolest, me oleme just lugenud Luuka evangeeliumi lõpuosa ja esimeses lugemises kuulsime Apostlite tegude esimeseid ridu, teksti, mille on kirjutanud sama Luukas. Kaval autorina pakub Luukas välja osava kattuvuse, esitades kaks korda sama sündmuse. Esimene jutustus pakub lõpu Messia elule, teine versioon on esitatud uue ajastu algusena. Seega on mõlemad tekstid jätk. Nad viivad meid ajastusse, kus ülestõusnud Issand on meie seas uuel viisil kohal! Nagu püha Teresa Avilast viisteist sajandit hiljem selgitab: Jumal kõnnib potides ja pannides! See kehtib apostlite ajastul, püha Teresa ajastul ja ka meie ajastul!

“Galilea mehed, mis te seisate ja vaatate üles taevasse?”

Galilea oli piirkond, kus Jeesus sündis, kus ta kutsus oma apostlid ja kus ta jutlustas. See on piirkond, kuhu ta käskis oma jüngritel pärast ülestõusmist tagasi pöörduda. Jeesuse Galilea mehed olid tunnistajateks tema tegudele ja sõnadele. Nende ajalugu on juurdunud selles piirkonnas. Seetõttu räägivad kaks valges riietuses inglit, kes olid Jeesuse hauale tulnud naistele ilmutanud Issanda ülestõusmist, jüngritega järgmisi sõnu: „Galilea mehed“.

“Galilea mehed, mis te seisate ja vaatate üles taevasse?”

Jeesus võetakse taevasse, nagu prohvet Eelija ja teised Vana Testamendi tegelased, kes võeti taevasse, et väljendada oma lähedust Jumalaga. Jeesuse ülestõusmine on täiuslik illustratsioon tema ja tema Isa ühtsusest.

Ülestõusmine on ka oluline sündmus, kuna see tähistab Jeesuse missiooni lõppu maa peal ja apostlite missiooni algust.

Seetõttu oli väga sobiv, et paavst Leo Kolmteist avaldas aastal tuhat kaheksasada üheksakümmend üks oma kuulsad entsüklika *Rerum Novarum* Kristuse Taevaminemise Suurpüha, päeval, mil Jeesus usaldas inimkonnale hea sõnumi kuulutamise missiooni. Oma entsüklikas kutsus paavst Leo Kolmteist katoliiklasi üles panustama inimväärikuse edendamisse, sealhulgas oma tööga ja töö kaudu. Ta kirjeldas tööd kui viisi, kuidas ehitada üles Jumala kuningriigi õiglus ja rahu. Miks siis olla halvatud ja vaadata taevasse? Missioon tuleb täita siin ja praegu. See tähendab, et kristlastel ei piisa sellest, kui nad käivad kord nädalas missal, kuigi see on ka väga oluline. Kristlase elu hõlmab kõiki meie päeva osi. Kristlased peavad elama ülestõusnud Issanda valguses kõigis eluvaldkondades.

“Galilea mehed, mis te seisate ja vaatate üles taevasse?”

See küsimus kehtib ka meie ilmalikustunud riigis!

Eesti katoliiklased, miks te seisate ja vaatate taeva poole? Jeesus on kohal teie potides ja pannides, teie igapäevaelus, teie peredes ja sõprade seas, teie töös, teie ümber kannatavates ja teie ümber õnnelikes inimestes! Just seal saame me kohtuda ülestõusnud Issandaga! Just seal oleme me kutsutud olema Jeesuse tunnistajad ja viima tema sõnumit Jumala armastusest maailmale, eriti neile, kes elavad meie ümbruses. Meie usu aare ei ole mõeldud hoidmiseks ainult endale või oma kogukonnale. Kokku tõmbamine ei ole katoliiklik hoiak. Samuti ei ole seda individualism, protektsionism ega natsionalism. Kui me kuuleme Jumala kutset mitte vaadata taevasse, levitagem koos head sõnumit, et Kristus on ülestõusnud, et surm ja kurjus ei saa viimast sõna!

If the liturgist were a bit adventurous, they would have changed the order of our readings today. And we would have heard the first reading after the Gospel. Indeed, we have just read the conclusion of the Gospel according to saint Luke and in the first reading we heard the first lines of the Acts of the Apostles, a text written by the same Saint Luke. As a clever author, Luke provides a neat overlap, presenting twice the same event. The first narration offers a conclusion to the life of the Messiah, the second version is presented as the beginning of a new era. So, both texts are a continuum. They take us along to a time where the risen Lord is present among us in a new way! As Saint Teresa of Avila will explain fifteen centuries later: God walks in pots and pans! This is true for the time of the apostles, for the time of Saint Theresa and for our time too!

Men of Galilea, why do stand looking up toward heaven?

Galilea was the region where Jesus was born, where he had called his apostles, where he had preached. This is the region to which he told his disciples to return to after the resurrection. Jesus' men of Galilea have witnessed his acts and words. Their history is rooted in that country. That is why the two angels in white garment, who had also revealed the resurrection of the Lord to the women visiting Jesus' tomb, talk to the disciples in these terms: 'Men of Galilea'.

'Men of Galilea, why do you stand looking up toward heaven?'

Jesus is taken up to heaven, as the prophet Eliah and other figures of the Old Testament who were taken up to heaven to express their closeness with God. Jesus' Ascension is a perfect illustration of the unity between Him and his Father.

The Ascension is also a key event as the end of Jesus' mission on earth and as the beginning of the mission of the apostles.

It was therefore very appropriate that pope Leo XIIIth in 1891 published his famous encyclical Rerum Novarum on Ascension Day, the Day when Jesus entrusted the mission of preaching the Good News to humanity. In his encyclical, Pope Leo XIIIth called the Catholics to contribute to the dignity of man, including in and by their work. He described work as a way to build the justice and peace of the Kingdom of God. So, why be paralysed and be staring to heaven? The mission is to be done here and now. It means that it is not enough for Christians to come to mass once a week, however important that may be. The life of a Christian encompasses all parts of our days. In all aspects of life, Christians have to live in the light of the risen Lord.

'Men of Galilea, why do you stand looking up toward heaven?'

The question is valid for us in this secularized country too!

Catholics of Estonia, why stand looking up toward heaven? Jesus is present in your pots and pans, in your daily routine, in your families and friends, in your work, in those who suffer around you and in those who are happy around you! That is where we can meet the risen Lord! That is also where we are called to be witnesses of Jesus and bring His message of God's love to the world, and especially to those who live in our vicinity. The treasure of our faith is not to be kept for ourselves or for just our community. Cocooning is not a Catholic attitude. Nor is individualism, protectionism, or nationalism. As we hear this call of God not to stare to heaven, let us together spread the Good News that Christ is risen, that death and evil will not have the last word!